

[Ministeren for offentlige arbejder.]

medlem af Dansk Arbejdsgiverforening og modtager derfor den støtte, som Dansk Arbejdsgiverforening yder sine medlemmer i tilfælde af strejke, i tilfælde af konflikter. Det kunne nemt for privatbanerne, hvis de kom ud for en arbejdskamp — det kan de gøre lige så vel som alle andre, uanset om de er medlem af Arbejdsgiverforeningen eller ej — blive en meget dyr ting ikke at være medlem af Dansk Arbejdsgiverforening. Så også når man ser det under den synsvinkel, at man skal gøre forholdene for privatbanerne så økonomisk gunstige som muligt, må man sige, at det er en stor gevinst for dem, at de i et sådant tilfælde er medlem af en centralorganisation, der har økonomiske muligheder for at understøtte dem under en konflikt. Derfor kan jeg altså ikke være enig med det ærede medlem i, at det ikke er rimeligt, at privatbanerne støtter sig til Dansk Arbejdsgiverforening.

Møller Sørensen: Selv om jeg ikke var enig med den højtærede minister, vil jeg alligevel takke for svaret. Den højtærede minister var selv inde på telefonselskaberne, og jeg har også bemærket, at ministeren tidligere har gjort sin indfyldelse gældende dér, således at disse selskaber blev udmeldt af Dansk Arbejdsgiverforening. Jeg har set, at i 1960, da man drøftede dette spørgsmål om telefonselskaberne, kostede det dem næsten en halv million kroner årligt i kontingent til Dansk Arbejdsgiverforening, og det var kun en tredjedel af det normale kontingent. Det vil med andre ord sige, at i dag, i 1965, kan man regne med, at kontingentet er større, og når privatbanerne betaler fuldt kontingent, så udgør det et ret anseligt beløb. Jeg synes derfor, at det er forkert, at danskerne skal være tvunget til at betale til Dansk Arbejdsgiverforening, og det gør de jo indirekte.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Det ærede medlem hr. Møller Sørensen har beklageligvis ikke forstået forskellen imellem telefonselskaberne og privatbanerne. Forskellen er den, at telefonselskaberne ikke var fulde medlemmer og derfor heller ikke under en eventuel konflikt fik nogen

som helst støtte fra Dansk Arbejdsgiverforening. Her er tale om et svagt medlem; man kan godt sige, at privatbanerne målt med almindelig arbejdsgiveralen er svage, og at de derfor har brug for at støtte sig til noget stærkere, nemlig Dansk Arbejdsgiverforening.

Det er et meget lille kontingent, privatbanerne betaler. Hvis man ser på det i gennemsnit. Der er ca. 37 baner, og de betaler samlet ca. 50.000 kr. om året, så man vil forstå, at de penge kunne de meget hurtigt sætte til under en konflikt, hvis de ikke havde støtte fra Dansk Arbejdsgiverforening.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ændring i lov om købstadkommunernes styrelse

og

forslag til lov om ændringer i lov om landkommunernes styrelse.

Valgt blev: *Herlöv Larsen, Gorrsen, Aage Hauskov, Grete Hækkerup, Erhard Jakobsen, Th. Mikkelsen, Ejgil Schytt, Søgaard, Jens Chr. Christensen, Alfred Bøgh, Thisted Knudsen, Jacob Sørensen, Chr. R. Christensen, Asger Jensen, Vestergaard Poulsen, Axel Sørensen og Sigsgaard.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om lån til betaling af ejendomsskatter for visse parcel- og rækkehuse.

Valgt blev: *Erhard Jakobsen, Holger Eriksen, Ove Hansen, Egon Jensen, Hans Lund, Carl Nielsen, Peter Nielsen, Chr. Rasmussen, Thisted Knudsen, A. Chr. Andersen, Ejner Kristensen, Nathalie Lind, Gottschalck-Hansen, Juul-Madsen, Stetter, A. C. Normann og Poul Dam.*